

Нас навчили навчатися

[Олексій Скобліков, КІТ-53а]

#4 от 26.02.2009

З дипломом НТУ «ХПІ»

Лютий – місяць традиційного випуску спеціалістів із нашого університету. Цього разу диплом –2009 НТУ «ХПІ» отримують 2169 випускників. 2107 з них – спеціалісти, 62 – магістри.

Щасливої вам життєвої дороги, друзі!

Нас навчили навчатися

: . - «», ...

Хвилювання, пов'язані із захистом дипломних робіт та проектів спеціалістів, уже позаду, тож можна дати собі трохи перепочити та пригадати усе найцікавіше, що відбулося за п'ять з половиною років. Тим більше, що ці спогади приємні.

Тож, з чого все почалося і як це було...

Мене завжди приваблювали високі технології. Я думав, перш за все, про іноваційність та перспективність майбутньої професії, а також про її роль в розвитку всього людства. Все це привело мене в НТУ «ХПІ» на спеціальність «Телекомунікаційні системи і мережі» кафедри «Системи інформації». Вступити сюди було не так просто як на інші спеціальності, але я за весь час навчання жодного разу не пошкодував про свій вибір.

Процес навчання був аж ніяк не одноманітним. Було все: і прогули, і ночі, проведені над конспектами, і страх перед сесією, що насувається. Але були і олімпіади, і наукові конференції, і навіть участь у всеукраїнських конкурсах. Особливо багатим на ці події виявився останній рік навчання. У Всеукраїнській олімпіаді з телекомунікацій мені вдалося посісти почесне 4 місце. Це додало впевненості у власних силах і відбилося на подальших результатах. На Міжнародній олімпіаді з програмування мікропрограмних автоматів і мікроконтролерних систем в Хмельницькому ми разом з напарником посіли вже 2 місце. Але ж і це не межа! І вже на заочній Всеукраїнській олімпіаді з програмування мікроконтролерів наша команда з двох чоловік завоювала 1 місце в номінації задач на мінімальний код. Озираючись назад, можу сказати, що всі ці досягнення не випадкові – це закономірний

результат зусиль професорсько-викладацького складу і співробітників кафедри «Системи інформації» під керівництвом професора В.О. Кравця і в. о. завідувача кафедри О.А. Серкова, професіоналізм яких забезпечує високий рівень підготовки майбутніх інженерів. За час навчання мені особливо запам'ятався курс «Електроніка і мікропроцесори», який нам читав професор В.І. Ковальов. Це був прекрасний педагог, який не просто давав знання, він навчав аналізувати, до будь-якої задачі підходити творчо і знаходити тільки оптимальні рішення. Віктор Іванович був моїм керівником на бакалаврській роботі і допоміг визначитися з науковими інтересами, а також відчути упевненість в собі, що і дозволило мені посісти високі і призові місця на різних олімпіадах, і допомагає мені сьогодні вирішувати різні, інколи навіть дуже складні, технічні задачі.

Та навчання не було б таким захоплюючим, якщо б не відпочинок від нього. В цьому плані фантазія студента невичерпна. Моїм способом відволіктися від студентських буднів стало заняття альпінізмом. Розвинута спортивна база, а також професіоналізм тренерського складу в особі Любові Миколаївни Сухаревої не змогли залишити мене байдужим і це, не зовсім звичайне хобі, стало невід'ємною частиною мого характеру. Альпінізм має принципову відмінність від інших видів спорту: тут ти не змагаєшся з іншими людьми, а ведеш боротьбу з самим собою, вчишся контролювати свій організм, управляти своєю психікою і працювати в команді. Все це просто необхідно не тільки для виживання в горах, але і для кращого пізнання самого себе. Мої найглибші враження пов'язані з поїздками на Кавказ і літніми сходженнями на вершини Уларг (4320 м) і Бубіс (4420 м) в Цеї (Північна Осетія). Заняття альпінізмом сформували такі мої якості як цілеспрямованість, бажання досягати нових вершин в своїй діяльності, здатність протистояти труднощам і, що саме головне, показали ціну справжньої дружби.

Моя дипломна робота присвячена розробці інтелектуальної телекомунікаційної системи на базі бездротової сенсорної мережі. Вона виявилася дуже цікавою, оскільки потребувала не тільки аналізу існуючих рішень, але і розробки нового пристрою, його виготовлення, а також впровадження. Результати моєї роботи можуть бути впроваджені у багатьох сферах: в промисловості, медицині, і навіть в системах «Розумний будинок». Розглянута технологія дозволяє автоматизувати рутинні процеси і значно зменшити негативний вплив людського чинника в різних сферах діяльності.

Підводячи підсумок, я можу сказати, що Харківський політехнічний інститут не тільки став моїм другим домом на останні п'ять з половиною років, але і визначив мої життєві цінності і дав путівку в життя, повне несподіваних звершень і цікавих відкриттів. Я бажаю всім випускникам знайти ту нішу, де вони не тільки будуть затребуваними, але і зможуть одержувати задоволення від своєї роботи.

Олексій Скобліков, КІТ-53а

Еще его – мои профессора.

Еще о трудных сессиях

«вчера»

Я говорю. Еще прошли не
годы...

И все-таки я чувствую уже
Разлуки близкой горечь на
душе,
И новые зовут меня заботы.
О, были дни, какие были
дни!
Еще вблизи, еще теплы они,
Их светом озарен на
перепутье.
Но мне вопрос не удержать,
как вздох:
«Неужто я шагнул через
порог
И навсегда простился
с институтом?»
А. Иванов